

το γενναῖος, ὑπῆρξε μάλιστα στρατιωτικὸς γύνοχιμή-
ιας, ἀλλὰ τώρα εὑρίσκετο πολὺ ὑψηλὰ καὶ εἰς ἔβραικόν,
τουτέστιν προδοτικὸν ἐδαφός! . . .

‘Ο πατήρ ἀνήρχετο, ἀνήρχετο δλανέν! ‘Ο νέος ἐγένετο κάθηγρος . . . ‘Ο καύσων ἔξω τοῦ Κουνίου, καὶ ὁ καύσων ἔξω τοῦ Αὐγούστου, τὸν κατέστησαν ἡφαστείου . . .

Οι γάτοι βραχμηδόν ἔξφειαθησαν μετὰ τοῦ Αὔγουστου,
καὶ τὸν ἐπλοίασαν φίλοπαιγμονοῦντες! κρίμα ὅτι δὲν τὸν
Ἄνθιμαζον Ιανουάριον . . . θὰ τὸν προσεκάλουν ἵσως καὶ εἰς
τοὺς γάμους τῶν! . . .

Εύτυχείς σεῖς! οὐ πετενθόρυσεν. ὁ Διογουστός: καὶ μετά τινα σιωπὴν, νὰ ἡμην καὶ ἐγώ γάτος, προσέθηκε βαθέως στενάξας. "Ω! βέβαια, ἔξικολούθησε,, προτιμώτερον παρὰ ποντικός! καὶ ἔρριψε λοξὸν βλέμμα πρὸς τὸ ἀνερχόμενον δόλονè ζεῦγος . . .

"Ηδη μία δροφή έχωριζε τὸν Αὔγουστον ἀπὸ τὴν Αἰγαί-
λιαν, ἔλλα κατ.... ἀπὸ τὸν πατέρα της!

— Οὐέτ μου ! ἐψιθύρισεν ἀκόμη, ἃς τὴν γλυτώσω τώρα
καὶ ὅρκίσομαι αἱ ἔπειρα ὥραι νὰ μή μὲ εὔρωσι πλέον ἔξω
τοῦ δωματίου μου !

— Τράγκ ! ήκουσθη αίφνιδως η θύρα της πέμπτης θρόφης, και δ ο πατήρ μετά της Διμιλίας είσηλθον εἰς τὸν ολέκχον τῶν . . .

— Ἐσθόθην! ἐψέλλισεν δὲ Αὔγουστος καὶ ἔρριψε δειλὸν κατακάθετον βλέμμα πρὸς τὴν ὑπὸ τοὺς πόδας του κλειο-
μένην θύραν.

— "Δεις φύγω τώρα . . . ἐψιθύρισεν ἀκόμη, καὶ εὑρέθη εἰς
τὴν εἰσόδον τῆς οἰκίας μὲ τηνέα θαραυηφόρα πηγήματα δ

"Εκτοτε δὲ οὐδέποτε ἔθεαθη εἰς τὰς ὁδοὺς τὴν
ἐννάτην ἐσπειρινὴν ὄραν, οὐδὲ ἄλλοθέν που! Ἡτο κεκλει-
σμένος ἐν τῷ δωματίῳ του, ἀποτίνω, ὡς ἀληθῆς χριστια-
νὸς, τὸ τάξιμόν του. Ἐθεάθη δημος μετὰ τὴν ἀποφράδα
ἔκεινυν θεαν, καὶ πολλάκις μετά . . . τὰς Αἰγαῖας.

(Ἐκ τοῦ ἐλληνικοῦ).

Stock.

ΑΛΦΟΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑ ΒΕΛΕΝΑΖΙΑΚΩΝ

(Συνέχισα ἵδε ἀντίθ. 165).

Πόθεν ἐγνώριζεν ὁ Βελέντζας καὶ διαβεβαίου τὸν Καῦμα-
κην ὅτι θὰ λάβῃ προσεχῶς παρὰ τῆς Κυβερνήσεως εἰκοσά-
λεπτον γραμματόσημον, ἐνῷ αὐτῇ τῷ εἶχε στείλει ἵκανην
ποσότητα δεκαλέπτου καὶ δὲν ὑπῆρχεν ἀνάγκη νὰ τῷ στεί-
λῃ αὐθορμήτως καὶ ἀνευ αἰτήσεως του μάλιστα καὶ εἰκοσά-
λεπτον; Ἰδού τι περὶ τούτου μαθών παρὰ τοῦ Βελέντζα
ὁ Καῦμάκης κατατίθοι καὶ προσέξατε σεῖς πρὸ πάντων οἱ
διὰ τὴν ἀνακάλυψην τοῦ ἐγκλήματος ἥργαζόμενοι ἀνακρι-
τικοί. Ὁ Βελέντζας ἦτο εἰς τὸ χαρτοποιεῖον τοῦ κ. Βα-
ρουζάκη ὃτε τὸ ὑπουργεῖον ἔστειλε καὶ ἡγόρασε χαρτίον δι'
εἰκοσάλεπτον γραμματόσημον καὶ ἐντεῦθεν συνεπέρανεν τὴν
ἀποστολὴν ταύτην τοῦ εἰκοσαλέπτου γραμματοσήμου πρὸς
τὸ ταμεῖον Χαλκίδος. Πῶς εὑρέθη ὁ Βελέντζας εἰς τοῦ κ.
Βαρουζάκη τὸ χαρτοποιεῖον; Μήπως ἔτύπωνε τῇ ἐποχῇ ἐ-
ιη σύγγραμμά τι καὶ εἶχεν ἀνάγκην χάρτου; Πῶς ἐλασ-
περιέργεισαν νὰ παρατηρήσῃ ὅτι δὲ ζητηθεῖς παρὰ τῆς
Κυβερνήσεως χάρτης ἦτο κατάλληλος δι' εἰκοσάλεπτου
χτεναριοῦ; Μιὰ τίνος πασσώπου ἤγδιασε τὸν γάστριν

τούτον παρὰ τοῦ κ. Βαρουζάκη ή Κυβέρνησις; Σπεῦσον
Βώρε, εἰς τὸ ὑπουργεῖον νὰ μάθης ἐὰν καθ' ὃν χρόνον εἰπεν
ὅτι Βελέντζας εἰς τὸν Καῦμάκην ὅτι ἐγένετο ἡ ἀγορὰ χάρτου
δι' εἰκοσιάλεπτον γραμματόσημον παρὰ τοῦ Χαρτοποιείου
Βαρουζάκη ἢτοι κατὰ τὸν παρελθόντα Μάρτιον ἐδόθη πραγ-
ματικῶς ἐντολὴ πρὸς τοιαύτην ἀγορὰν ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου,
ἔκειθεν δὲ μετάβηντι εἰς τὸν κ. Βαρουζάκην καὶ τελευταῖον
εἰς τὸ Εθνικὸν τυπογραφεῖον καὶ δὲν εἶναι καθόλου παρά-
δοξον νὰ εὕρῃς τὴν ἀπάντησιν εἰς ἐκάστην τῶν ἀνωτέρω
ἔρωτήσεων μας.

Τοιαύτας πληροφορίας δοὺς δὲ Καῦμάκης εἰς τοὺς ἔξετά-
σαντας αὐτὸν ἐν Χαλκίδι ἀνακριθάς, συνέστησεν αὐτοῖς
συγχρόνως ἔχεμυθιαν ἐπ' ἐλπίδι ὅτι δὲ Θρ. Βελέντζας εὐθὺς
ὅς κιθελε μάθῃ ὅτι ἡ Κυβέρνησις τῷ ἀπέστειλεν εἰκοσάλε-
πτον γραμματόσημον, κιθελε σπεύσει νὰ τῷ ἀποστέλλῃ καὶ
αὐτὸς καὶ τότε ἡ Δικαιοσύνη εἰς χεῖρας ἔχουσα τὸ σῶμα
τοῦ ἐγκλήματος θάνατον παύει τὴν πηγὴν καὶ τοὺς ἐνόχους-

Οἱ ἀνακριταὶ ἀνεχώρησαν μετὰ τὰς ἀνωτέρω τοῦ Καῦμάκη πελροφόρας καὶ σκέψεις καὶ ἄνευ οὐδενὸς κατ' αὐτοῦ πειστηρίου· διότι ἔκ τῆς ἐν τῷ ταμείῳ γενομένης καὶ κατ' ἐπανάληψιν ἔρεύνης, οὐδὲν ἔχος ὑδυνήθησαν ν' ἀνακαλύψωσιν. Ἀλλὰ μέχρις οὗ ὁ Καῦμάκης λάβῃ τὸ δόποιον ὑπέθετεν δτὶ ήθελε τῷ στείλει γραμματόσημον ὁ Βελέντζας καὶ παραδώσῃ τοῦτο πρὸς ἀνακάλυψιν τοῦ ἐνόχου τῇ Δικαιοσύνῃ, ἢ ἀνακάλυψις συμπληρωῦται διὰ τοῦ οὗδον αὐτοῦ μαθητοῦ τοῦ πολυτεχνείου ἐν Ἀθήναις. Οὗτος πωλεῖ διὰ τοῦ συμμαθητοῦ του καὶ συνοίκου αὐτῷ Λιναρᾶ εἰς τὸν ὑποταμίαν κ. Ενταράκον μίαν κόλλαν γραμματοτήμου παραπεποιημένου καὶ λαμβάνει τὸ ἀντίτιμον δρ. 150· τὸ παραπεποιημένον τοῦτο γραμματόσημον δὲν ἀνεκάλυψεν ὁ κ. ὑποταμίας. Ενταράκος ἀμέσως, ἀλλὰ μετὰ μίαν ἑδομάδα ὅτε εἶχεν ἡδη ἀνακαλυψθῆ καὶ ἀποσταλῆ εἰς τὴν κεντρικὴν τοῦ ταχυδρομείου διεύθυνσιν ἐνταῦθα τὸ πρὸς τὸν ράπτην ἐν Σύρῳ τοιούτον ἐπίσης γραμματόσημον σταλέν αὐτῷ ὑπὸ τοῦ Ἀχιλλέως Βελέντζα ἐκ Χαλκίδος. Τότε ἐκάλεσε παρ' αὐτῷ τὸν πωλητὴν Λιναρᾶν, πρὸς δὲν εἶπε νὰ τὸ πάρη ὁ πίσω διότι εἶναι κιβδηλον. ‘Ο Λιναρᾶς δστις ἀνέλαβε τὴν πώλησιν τοῦ γραμματοσήμου τούτου ἐν ἀγνοίᾳ τῆς ποιότητός του, ἀλλ' ἀπλῶς διότι ἐτύγχανε φίλος καὶ συμπολίτης νομίζουμεν τοῦ κ. Ενταράκου, εἰδοποιεῖ ἀμέσως περὶ τούτου τὸν σύνοικόν του οὗδον τοῦ Καῦμάκη, δστις ἐν ἀγνοίᾳ ἐπίσης τῆς ποιότητος τοῦ γραμματοσήμου σπεύδει μετὰ τοῦ συνοίκου Λιναρᾶ εἰς τὸν κ. ὑποταμίαν, ἐρωτᾷ αὐτὸν διπτὲ δὲν θέλει τὸ γεασματόσημον καὶ οὗτος σκοπίσμως βε-

σταὶ οὐν σεκεῖ τοῦ γραμματοσημοῦ καὶ οὐτοὶ σκοπῆρι, ρε-
σαίως τῷ ἀπαντᾶ διότι δὲν κυκλοφορεῖ εἰκοσάλεπτον γραμ-
ματόσημον καὶ ὅχι διότι ἡν κιβδήλον. Τοιαύτην ἀπάντησιν
λαβὼν τὴν πρωτάν δένος Καῦμάκης παρὰ τοῦ ταμίου καὶ
ἥσυχάσσας πλέον ὅτι δὲν πρόκειται περὶ κιβδήλου γραμμα-
τοσήμου, δι' εἰχεν αὐτὸν πληροφορήσει ὁ σύνοικός του Λι-
ναράς μεταβαίνει καὶ αὐθίς εἰς τὸν ὑποταμίαν μ. μ. τῆς
αὐτῆς ἡμέρας, παρ' ᾧ εὑρίσκει ἀναμένοντα αὐτὸν μετὰ
παλμῶν καρδίας τίνα νομίζετε; Τὸν Μπένσον παρατηροῦν-
τα μετὰ προσοχῆς τὰ παραποιημένα γραμματόσημα καὶ ἔ-
χοντα δπισθέν του τοποθετημένον δίκιν οὐρᾶς τὸν ὑπα-
στυνόμον τῆς Νεαπόλεως κ. Χωματιανὸν μετὰ τοῦ βοηθοῦ
αὐτοῦ. Ἀφοῦ προηγουμένως ἡρωτήθη δένος ἐὰν ἔχῃ ἄλλα
τοιαῦτα γραμματόσημα παρὰ τοῦ εἰσαγγελέως καὶ ἀπήν-
τησεν ὅχι, παρεδόθη εἴτα εἰς τὸν ὑπαστυνόμον μεθ' οὗ καὶ
μετὰ τοῦ συνοίκου του μετέβησαν εἰς τὸ δροῖον κατώκουν
δωμάτιον πρὸς ἔρευναν. Γενομένης ἐκεῖ ἔρεύνης καὶ μὴ εὐ-
ρεθέντος ἄλλου γραμματοσήμου, ὁ ὑπαστυνόμος συνέταξε
τὴν περὶ τούτου ἔκθεσίν του καὶ ἀπῆλθε.

Ἐν φ ταῦτα ἐν Ἀθήναις ἐγένοντο καὶ ὁ Μπένσης εἶχεν εἰς χεῖράς του διὰ τοῦ νιοῦ τοῦ Καῦμάκη παραπεποιημένον γραμματόσημον, διπάτηρ Καῦμάκης ἀνέμεινεν ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν τοιοῦτον παρὰ τοῦ Βελέντσα διὰ νὰ παραδώσῃ τὸ σῶμα τοῦ ἐγκλήματος εἰς χεῖρας τοῦ ἑκεὶ εἰσαγγελέως; φθάνει αἴρνης τὸ ἔξ 'Αθηνῶν εἰς Χαλκίδα ταχυδρομεῖον κομίζον φάκελλον πρὸς τὸν κ. εἰσαγγελέα, ἐν ὦ πειρείχονταν ἐκ τῶν ἀνωτέρω καὶ δόηταιν καὶ διαταγὴν πρὸς περιτέρω ἐνέργειαν καὶ ἀνακάλυψιν. Δαμβάνει τὸν φάκελλον τοῦτον ὃ ἀντεισαγγελεῖς Χαλκίδος κ. Παλαμᾶς — ἀπουσιάζοντος τοῦ εἰσαγγελέως εἰς Ἀγίαν Ἀννην ἔνθα εἶχε μεταβῆ πρὸς ἀνακάλυψιν παραπεποιημένου γραμματοσήμου παρὰ τῷ ἑκεὶ ταχυδρομικῷ ἐπιστάτῃ — ἔνοιγει αὐτὸν καὶ αὐτοστιγμεῖ σπεύδει πρὸς ἄνταμωσιν τοῦ Καῦμάκη, διὸ εὗρε καθήμενον μετὰ τοῦ εἰρηνοδίκου Χαλκίδος ἐν τινὶ ἑκεὶ καὶ φενείῳ. Τὸν παραλαμβάνει μεθ' ἑαυτοῦ, μεταβαίνει εἰς τὸ Ταμείον ἐνεργῶν δευτέραν ἐν αὐτῷ ἔρευναν καθὼ; καὶ εἰς τὴν οἰκίαν του καὶ οὐδὲν ἀνακαλύπτει. Ὑποβάλλει μετὰ τὴν ἑκεὶ Ταμείῳ καὶ κατ' οἶκον ἔρευναν τὸν ταμίαν Καῦμάκην εἰς ἀνάκρισιν ἐάν ἔδωκεν εἰς τὸν ἔν 'Αθήναις οὐδόν του γραμματόσημον εἰκοσαλέπτον καὶ πόσον. Ο Καῦμάκης ἀπαντᾷ διὰ δὲν ἔδωκε διότι δὲν εἶχε τοιοῦτον καὶ διότι δὲν εὑρίσκετο εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ δώσῃ εἰς τὸν οὐδόν του γραμματόσημον καθόσον αὐτῷ ἀναχωροῦντι ἐκ Χαλκίδος ἔδωκε δραχμὰς 224 μετρητὰς καὶ εἰς ἀπόδειξιν τούτου ἐνεχείρισε τῷ κ. εἰσαγγελεῖ ἐπιστολὴν τοῦ νιοῦ του ἐξ 'Αθηνῶν, ἐν ἥ οὗτος τῷ ἔδιδε λογοδοσίαν διὰ τὰς 224 ταύτας δραχμὰς καὶ ἐν τῇ ὅποιᾳ θὰ ἐποιεῖτο βεβαίως λόγον καὶ περὶ τοῦ γραμματοσήμου ἐάν τοιοῦτον τῷ εἶχε δώσῃ. Ο Καῦμάκης, ἂμα ἐπανελθόντος τοῦ Βισαγγελέως εἰς Ἀγίας Ἀννης ὑποβάλλεται εἰς νέαν ἀνάκρισιν ὑπὸ αὐτοῦ μετ' ἐκείνην, εἰς ἥν εἶχεν ὑποβληθῆ ὑπὸ τοῦ κ. ἀντεισαγγελέως Παλαμᾶς, παρόντων τοῦ τε Νομαρχεύοντος Δημο. Στεφάνου καὶ τοῦ ἀντεισαγγελέως καὶ ὑποβάλλονται αὐτῷ αἱ ἔξης ἔρωτήτες, εἰς ἥς οὗτος ἀπαντᾷ:

Ἀράκρισής. Ἐπώλησας ποτὲ εἰς τὸν ταχυδρομικὸν ἐπιστάτην Ἀγίας Ἀννης 20 λεπτὸν γραμματόσημον;

Καῦμάκης. Οὐδέποτε καθόσον δὲν εἶχον τοιοῦτον, ἀλλὰ δεκάλεπτον μόνον. Συγχρόνως, ὁ Καῦμάκης ἐγχειρίζει αὐτοκάλεπτον τῷ κ. εἰσαγγελεῖ ἐπιστολὴν τοῦ Θρασυβούλου Βελέντσα ἢν ἀνέμεινεν ὡς εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ἀνακρινόμενος ἔδηλον, ἐπιλέγων αὐτῷ «ὁ φίλος ἀνεκαλύφθη». Ἐν τῇ ἐπιστολῇ ταύτῃ ἐγχειρισθείσῃ τῷ Καῦμάκη ὑπὸ τοῦ ἀνεψιοῦ τοῦ Θρασυβούλου Βελέντσα, οὐδόν τοῦ Ἀχιλ. Βελέντσα τῇ 28η ἀπριλίου, ἔγραφεν αὐτῷ δ. Θρασυβούλος Βελέντσας ἐξ Ἀθηνῶν νὰ λάβῃ παρὰ τοῦ εἰρημένου ἀνεψιοῦ του 200 φύλλα γραμματοσήμου εἰκοσαλέπτον καὶ πληρώσῃ αὐτῷ τὸ ισάδιον ἐκ δραχμῶν 30,000 χιλιάδων διὰ τοῦ ὑποκαταστήματος τῆς Τραπέζης.

Ἀράκρισής. Μετὰ τῆς ἐπιστολῆς ἔλαβες καὶ τὸ γραμματόσημον, περὶ οὗ αὐτὴ ποιεῖται λόγον;

Καῦμάκης. Δέν ἔλαβον πλὴν τῆς ἐπιστολῆς οὐδὲν ἀλλο, οὐδὲ εἶδον πλέον τὸν κομιστὴν αὐτῆς.

Ἀράκρισης. Πῶς συμβαίνει τοῦτο;

Καῦμάκης. Φαίνεται ὅτι ὁ κομιστὴς τοῦ γραμματοσήμου ἔλθων εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ πατρός του Ἀχιλ. Βελέντσα καὶ μαθὼν ὅτι γενομένης ἔρευνης ἐν αὐτῷ εὑρέθησαν καὶ κατεσχέθησαν παρακεχραγμένα γραμματόσημα, ἀπῆλθεν εὐθὺς εἰς Εποχώριον φέρων ἵσως μεθ' ἑαυτοῦ καὶ τὸ παρακεχραγμένον γραμματόσημον.

Ἀράκρισής. Διατί τὴν ἐπιστολὴν ταύτην, ἢν ἔλαβες παρὰ τοῦ Βελέντσα, δὲν ἐνεχείρησες ἥμερας;

Καῦμάκης. Πρῶτον διότι ἔλαβον ταύτην πρὸς τὸ ἐσπέρας καὶ δεύτερον, διατί καὶ κατειράτατον διότι ἀνέμενον νὰ μοι δοθῇ καὶ τὸ γραμματόσημον περὶ οὗ ἐπραγματεύετο ἡ ἐπιστολὴ αὕτη δὲ τὸ πλήρη τὴν ἀπόδειξιν τοῦ ἐγκλήματος τοῦ Βελέντσα ἔχων ἀφ' ἑνὸς καὶ τὴν ἀθωτότητά μου ἀφ' ἑτέρου, ἡδυνάμην νὰ καταθέσω εἰς χεῖρας ὑμῶν τὴν ἐπιστολὴν καὶ τὸ γραμματόσημον ἀλλ' ὅμως δὲ τίδον τὸ γραμματόσημον φυγαδεύθην δὲν περῆλθεν εἰς χεῖράς μου δὲν εἶχον λόγον νὰ κρατῶ πλέον τὴν ἐπιστολὴν, περὶ ἥς καθὼς καὶ περὶ τῆς προτάσεως ἥν μοι εἶχε κάμει δ. Θ. Βελέντσας περὶ ἐπιστολῆς εἰς ἑμὲν γραμματόσημον εἰκοσαλέπτον, σᾶς εἶχον ἐξηγηθῆ καὶ κατὰ τὴν πρώτην ἀνάκρισιν μου ἥτοι τὴν τρίτην τῆς διακανιστηρίου.

Ἀράκρισης. Πῶς πιστεύεις διὰ τὸ γραμματόσημον περὶ οὗ ἐπραγματεύετο ἡ ἐπιστολὴ ἥν παρακεχραγμένον;

Καῦμάκης. Πρῶτον, διότι εἶχον εἰδοποιηθῆ παρ' ὑμῶν κατὰ τὴν πρώτην ἀνάκρισιν μου διότι τὸ γραμματόσημον τοιοῦτον ἀνεκαλύφθη ἐν Σύρῳ σταλὲν ἑκεὶ παρὰ τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ Θρ. Βελέντσα Ἀχιλλέως, ὅπερ ὅμως μέχρις οὗ λάβω τὴν δοπολαν ἐνεχείρησα ὑμῖν ἐπιστολὴν ἰδίσταζον νὰ πιστεύσω, δεύτερον διότι μοι εἶναι ἀδύνατον νὰ πιστεύσω διὰ τοῦ δυνατὸν νὰ μείνῃ εἰς ταμεῖον περίσσευμα ἐκ παλαιᾶς χρήσεως γραμματόσημον 30,000 δραχμῶν, καὶ τρίτον, διότι δὲν μοι ἐνεχείρισθη τὸ γραμματόσημον τοῦτο, διότι τοῦ ἀνυψιοῦ του καθ' ἄλλο μοι γράφει μοι ἐπεμπε φυγαδεύθην ἐντεῦθεν ἄμα ὡς ἐγένετο γυμνοτόν τῷ κομιστῇ διὰ τοῦ κατεσχέθη τοιοῦτον ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ πατρός του.

Ἀράκρισης. Αλλὰ πῶς τώρα εὑρέθη εἰς χεῖρας τοῦ νιοῦ σου ἐν Ἀθήναις τοιοῦτον;

Καῦμάκης. Βεβαίως δὲν δύναμαι "νὰ ἐξηγήσω τοῦτο" ἐξετάζω ὅμως τὰ πράγματα φθάνω διὰ τῶν σκέψεών μου εἰς τὸ ἔξης συμπέρασμα:

Ο Θρασύβ. Βελέντσας ἔλθων ἐξ 'Αθηνῶν ἔρερεν εἰς τὴν σύζυγόν μου μίλα μηχανὴν φαπτικῆς τὴν τρίτην τῆς διακανιστηρίου τὴν δοπολαν αὕτη παρήγγειλεν αὐτῷ ἀναχωροῦντι ἐκ Χαλκίδος καὶ μετὰ τῆς μηχανῆς αὐτῆς κατέλιπεν εἰς τὴν οἰκίαν μου καὶ μίλα μικρὰν Βαλίτσαν, ἢν ἔφερε μεθ' ἑαυτοῦ καὶ ἐν τῇ δοποιᾳ θὰ εἶχε βεβαίως γραμματόσημον παραπεποιημένον. Τὴν Βαλίτσαν ταύτην ἀφῆκεν εἰς τὴν οἰκίαν μου προτωριῶς, ἵσως διότι ἐσκόπει νὰ μοι κάμη τὴν δοπολαν καὶ μοι ἐκαρε πρότασιν ἀγορᾶς τοιούτου γραμματοσήμου καὶ τὴν δοπολαν ἐγώ ἀπεποιηθην νὰ δεχθῶ ὡς κατὰ τὴν πρώτην ἀνάκρισιν μου ἐξήγησα ὑμῖν. Ο οὐδός μου δὲ τότε ἥτοι ἐνταῦθα (ἐν Χαλκίδῃ δηλαδή) καὶ ἐκ παιδικῆς ἵσως περιεργείας ἤνοιξεν αὐτήν, εἰδὲ πολλὰς ἐν αὐτῇ κόλλας γραμματοσήμου καὶ ἐπὶ τῇ ἴδεᾳ τῆς μὴ ἀνακαλύψεως, ἀφήρετε μίλα τοιούτην τὴν δοπολαν ἐπώλησεν εἰς Ἀθήνας μετὰ τοῦ συνοίκου του. Περισσότερον ὅμως δὲν δύναμαι νὰ ἐξηγήσω πῶς δ. κ. ὑποταμίας ἥγιόρασε παρὰ τῶν παιδίων τούτων τοῦ νιοῦ μου καὶ τοῦ συνοίκου του τὸ γραμματόσημον τοῦτο πῶς ἀφ' οὗ ἥτοι κίεδηλον δὲν τὸ ἐγνώρισε μετὰ μίλα ἰδιομάτα διότε εἶχεν ἀνακαλύφθη ἐν Σύρῳ τοιοῦτον καὶ ἀποσταλῆ εἰς τὴν κεντρικήν ἐνταῦθα διεύθυνσιν τῶν Ταχυδρομείων, νὰ τὸ ἐπιστρέψῃ τοῖς παιδίοις καὶ νὰ μὴ τὸ παραδώσῃ ἀμέσως τοῖς εἰσαγγελεῖται.

Ἀράκρισης. Διατί δὲ τὸ παραπομένον τοῦ ταχυδρομείου

Καῦμάκης. Η κατατίθησαι ὅτι ἥγιόρασε παρὰ σοῦ τοιοῦτο δὲν εἶναι ἀληθῆ, διότι οὐδέποτε πτον γραμματόσημον, καθόσον αὐτὸν τοιοῦτον.